

[Westermann.]

ladt det Grundlag for Skatteudskrivning, som man havde dengang, er fuldkommen urimeligt, fordi hele den kommunale Beskatning nu er lagt paa et andet Grundlag, fordi man har kunnet inddrage større Kredse under Beskatningen, end man kunde dengang, da man udelukkende kunde holde sig til de faste Grundejere, og ikke mindst, fordi de stærkt udspecialiserede Skatter, de saakaldte Chatolskatter, som man havde dengang, ikke bruges mere.

Hvad Brandvæsenets Udgifter angaar, vil jeg straks, inden jeg kommer ind paa selve Lovforslaget, lige indskyde den Bemærkning, at jeg anser Københavns Brandvæsen for baade særdeles dygtigt, vel udstyret og godt organiseret, saa det er ikke paa nogen Maade min Hensigt med min Kritik af Lovforslaget at ønske, at de Udgifter, der gaar til Brandvæsenet, skal nedsættes. Men jeg vil paa den anden Side hævde, at Brandvæsenet i København er et Fællesgode som ethvert andet Sted i dette Land, og derfor bør der betales ligeligt til det af enhver, som har Fordel af det; disse Udgifter maa afholdes ligesom alle andre almindelige kommunale Udgifter, saaledes som det ogsaa sker ethvert andet Sted.

Ser man paa Brandvæsenets Opgaver, vil man ogsaa erkende, at de Opgaver, Brandvæsenet skal løse, kun for den ringeste Del er i Grundejernes Interesse. Den vigtigste — jeg ved ikke, hvor højt man vil vurdere den, men Brandvæsenets vigtigste Opgave maa vel være at sikre Menneskeliv. Hvor højt man vil anslaa dette i Penge, kan blive en Skønssag, men jeg tror dog, man med fuld Ret vil kunne sige, at dette er Brandvæsenets vigtigste Opgave. En af Brandvæsenets andre Opgaver er at sikre mod Brand af Løsøre, men Løsøreforsikringerne bliver overhovedet ikke belastet med Udgifter til Brandvæsenet, skønt Løsøret formentlig, hvis man vil gøre det op, kommer til at repræsentere lige saa store Værdier som Ejendommene, og i hvert Fald er Løsøret underkastet en højere Tarifiering end Ejendommene og vil derfor formentlig lettere kunne bære en Byrde; jeg vil imidlertid ud fra min almindelige Indstilling i og for sig ikke ønske en Skat lagt paa Løsøret i Lighed med, hvad der forsøges lagt paa Grundejerne, idet jeg mener, at denne ligesom alle de almindelige Opgaver maa gaa ind under den almindelige Skatteopkrævning. Brandvæsenet skal ogsaa sikre Varelagre og derigennem sikre hele Næringslivet, at det kan gaa sin normale Gang.

Men ud over dette er der kommet for-

skellige andre Opgaver til. Ikke mindst i de senere Aar er der gennem Ambulancekørselen blevet paalagt Brandvæsenet en ret betydelig Udgift. Denne Opgave har medført f. Eks. i det sidste Aar alene i København 9 687 Udrykninger med Ambulancevogn, hvorved der er tilbagelagt 84 000 km, hvilket er mere end to Gange Jorden rundt ved Ækvator. Man forstaaer, at naar disse Ambulancebiler, som er ret kostbare, stadig skal holdes klar med Udrykningsmandskab, er det ikke en billig Foranstaltning, men enhver vil ogsaa indrømme — og det kan man se af de Tilfælde, hvortil Ambulancen har været tilkaldt —, at det ikke er noget, som paa nogen Maade har varetaget Grundejernes Interesser. Det har været de enkelte Borgeres Interesser, der her har været varetaget. Hvis man skulde fortsætte i Lighed med den Skat, der her foreslaas paalagt Ejendomsbesiddere, vilde man meget let kunne komme til, at Besidderne af fast Ejendom ogsaa skulde betale Udgifterne til Politi, Hospitalsvæsen og meget andet. Disse Udgifter vilde med fuldkommen Analogi kunne overføres til denne ene Befolkningsklasse.

Den ærede Ordfører for Partiet Venstre har henvist til de Udtalelser, der blev fremsat af Partiet Venstres Ordfører i det andet høje Ting, at naar Københavnerne saa gerne vil have det, saa lad dem faa det. Jeg vil dog sige, at efter denne Betragtningssaa kunde jeg tænke mig, at der var Kommuner ude i Landet, som havde en slunken Pengekasse og kunde tænke sig at forlange en Brandskat paa samme Maade som det gøres i det store København.

Den højtærede Minister har allerede redegjort for, at Hensigten med dette Lovforslag er at hæve Afgiftspromillen fra 0,417 til 0,6, og han angiver som Motivering herfor, at man ønsker en større Del af Udgifterne til Brandvæsenet dækket, nemlig 75 pCt. Ser man rigtig paa det, bliver det af Udgifterne det sidste Aar 82 pCt. og ikke de tilsigtede 75 pCt. Den højtærede Justitsminister nævnte her før, at oprindelig, i 1868, da man indførte denne Brandafgift, havde man tilsigtet en Dækningsprocent paa 84. Det er i det andet høje Ting af mit Partis Ordfører, Hr. Halfdan Hendriksen, udtrykkeligt paapeget, at dette er urigtigt. I Landstingstidende Sp. 42 er der nævnt Uddrag af Protokoller fra den daværende Kommissions Møder den 8. Marts og den 8. April 1865, hvoraf det fremgaar, at Forudsætningen var, at Brandvæsenet skulde koste 60 000 Rigsdaler, at der skulde